

ПОЛТАВСЬКИЙ
УНІВЕРСИТЕТ
СПОЖИВЧОЇ
КООПЕРАЦІЇ
УКРАЇНИ

**ГОСПОДАРСЬКИЙ МЕХАНІЗМ:
сутність, структура,
подальше вдосконалення
на сучасному етапі**

*Матеріали міжнародної
науково-практичної конференції*

18-19 квітня 2008 року

ПОЛТАВА * РВВ ПУСКУ

Це не всі задачі соціальних питань, але саме вони, на нашу думку, є найнагальнішими в умовах соціальної ринкової економіки, до якої прагне наша країна.

Сьогоднішня ситуація вимагає негайного перегляду та формування соціальної стратегії. Відзначені негативні явища в соціальній сфері не можна вважати короточасними. За 15 років вони набули стійкої тенденції. Їх важко пояснити тільки радянською спадщиною і помилками періоду перебудови. Ми вважаємо, що причини криються в українській політиці останніх років.

Тому для покращення соціалізації економіки ми пропонуємо наступні пропозиції:

- оформлення заборгованості по заробітній платі і пенсіям у вигляді кредиту з нарахуванням відсотків;
- відновлення довіри до банківської системи України;
- запобігання відтоку капіталу, а особливо – розумового;
- зацікавлення підприємства у створенні соціальної інфраструктури методом зменшення податкового навантаження для таких фірм;
- завершення пенсійної реформи;
- визначення мінімальної заробітної плати соціальним ринковим господарством у результаті процесу вільного торгу та ін.

Отже, підсумовуючи вищесказане, можна зробити висновок, що ні країна в цілому, ні жодний окремий взятий господарський механізм не може довго існувати без належної соціальної політики. Саме вона є найкращим показником розвитку країни та приналежності її до ринкової економіки.

Література

1. Державні фінанси: Теорія і практика перехідного періоду в Центральній Європі / За редакцією Юрая Немеца. – К.: Основи, 1998. – 542 с.
2. Єпіфанов А.О., Сало І.В., Д'яконова І.І. Бюджет і фінансова політика України. – К.: Наукова думка, 1997. – 301 с.
3. Луніна І.І. Бюджет України: пошук нових підходів до проведення реформ // Економіка України. – 2005. – № 3. – С. 31–40.

СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗАГОТІВЕЛЬ ДИКОРΟΣЛОЇ ТА ЛІКАРСЬКО-ТЕХНІЧНОЇ СИРОВИНИ В СИСТЕМІ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ УКРАЇНИ

В.М. Бондаренко, аспірант

Полтавський університет споживчої кооперації України

На сучасному етапі економічного та соціального розвитку України до числа найбільш складних та актуальних задач відноситься питання

удосконалення та розвиток організації заготівель дикорослої та лікарсько-технічної сировини в системі споживчої кооперації України.

Сьогодні споживча кооперація переживає складні часи, які охопил загальна криза, що, в свою чергу, пов'язана зі значними складнощами сучасного етапу.

Існує багато нерозв'язаних економічних проблем, що стосуються заготівельної діяльності як однієї з основних галузей споживчої кооперації України.

Розглядаючи дану проблему, не можна не відмітити, що однією важливих сфер діяльності споживчої кооперації є заготівля сировини. Розробляючи стратегію діяльності споживчої кооперації у сфері заготівель, необхідно врахувати даний фактор, а також і те, що це напрям відповідає інтересам загальнодержавної політики.

Участь заготівельних підприємств у закупівлях дикорослої та лікарсько-технічної сировини має тенденцію до скорочення. Разом з цим значною мірою зростають обсяги реалізації цієї ж продукції самим товаровиробником на ринках, через фірмову мережу, тобто місце пріоритетність прямих каналів збуту цієї продукції безпосередньо споживачеві.

Одними з посередників між населенням і її споживачами були залишаються організації і підприємства Укоопспілки, розміщені по всій території країни. Але в даний час знизилась ефективність функціонування заготівельно-переробних підприємств, а також їх роль у формуванні ринку. Порівняно з середньорічними показниками питомої ваги системи в роздрібному товарообороті України становила лише 12,6 %, у заготівлях дикорослих плодів та ягід – 27,0 %. Частка споживчої кооперації в загальних закупівлях складає, %: по горіхах – 90 дикорослих плодах та ягодах – 64, лікарсько-технічній сировині – 80. Різке збільшення організації заготівель дикорослої продукції – це не обхідне завдання споживчої кооперації на сучасному етапі.

Раніше з виникненням і розвитком в Росії капіталізму постачання країни лікарською сировиною перейшло в руки приватних підприємців. Багато видів рослин, які можливо було заготовити всередині країни, закуповувались в Німеччині. Питанням заготівлі не надавали великого значення. Лише пізніше, в роки Радянської влади об'єм заготівель дикорослих лікарських рослин значно зріс. Відомо, що більше половини об'єму заготівель дикорослої продукції та лікарсько-технічної сировини приходиться на частку споживчої кооперації України, яка кожного року закуповує більше 100 тис. тонн дикорослої продукції і 20 тис. тонн лікарсько-технічної сировини. Але фактично досягнутий рівень заготівель дикорослої продукції в країні недостатній і не задовольняє потреби внутрішнього ринку та експорту. Ресурси

горіхів, плодів та ягід засвоюють лише на 30 %, а грибів – лише на 15 %. Це пояснюється багатьма причинами, але однією з основних є проблема наукового планування та організації заготівель дикорослих. Для правильної організації заготівель дикорослих харчових і лікарських рослин необхідно виявити ресурси важливих видів та можливості їх промислової заготівлі. Відомо, що обсяги заготівлі лікарської сировини в системі споживчої кооперації в наш час, на жаль, не зростають. Причини такого становища різні. Серед основних – неузгодженість між організаціями, які заготовляють та вирощують рослини, та тими, що їх закуповують та переробляють. Тому перші страждають від недостатку ринків збуту, а другі завозять сировину з інших регіонів. Вирішуючи проблему розвитку організації заготівель лікарської та дикорослої сировини в системі споживчої кооперації, слід зауважити, що споживча кооперація може нормально функціонувати в умовах ринкової економіки при наявності своєї інфраструктури, яка, в свою чергу, включає в себе заготівельні та переробні підприємства.

Саме споживча кооперація повинна зайняти активну позицію у формуванні ринкових механізмів у державі та відновити заготівлю лікарсько-технічної сировини.

Література

1. Статистичний щорічник України за 2003 рік. – К.: Державний комітет статистики України. – 2003.
2. Кушнір І.В. Економічна оцінка інтенсифікації виробництва рослинницької продукції в Україні // Економіка АПК. – 2005. – № 5. – С. 28–29.

РОЛЬ ДІАГНОСТИКИ КУЛЬТУРИ ЯКОСТІ В УДОСКОНАЛЕННІ ГОСПОДАРЬСЬКОГО МЕХАНІЗМУ

О.В. Ткачук, аспірант

Кіровоградський національний технічний університет

В умовах глобалізації світової економіки та формування постіндустріального суспільства особливої вагомості набувають питання забезпечення конкурентоспроможності національної економіки на внутрішньому та зовнішньому ринках. Поступова інтеграція України до Європейського Союзу та її вступ до СОТ обумовлюють посилення вимог до якості вітчизняної продукції та її відповідності міжнародним стандартам.

У зв'язку з цим необхідним є визначення ефективних методів підвищення якості та конкурентоспроможності продукції підприємств країни, що і обумовило актуальність теми дослідження.